

BÀI KHÔNG TÊN SỐ 37

Vũ Thành An

Rung rung lệ uớt mi, chênh vênh một bước đi, lang
nhau cả nỗi đau, đau đau để nhớ nhau lang

thang ngày tháng xuân thì, đi đâu tìm kiếm chi vui
lâng ngày tháng bạc đầu, đi đâu tìm kiếm nhau, vui

đâu được mấy khi, trăm năm đâu dài nữa.
trong cả nỗi đau, trăm năm vuơn mình sống.

Vân
Vân

như đang còn thơ, vẫn mơ mộng mộng mơ vẫn ta xưa người cũ.
yêu là còn thơ, vẫn mơ mộng mộng mơ, vẫn ta xưa ngày cũ.

Chỉ là một lá gió, theo tháng năm vạt vò, rơi
Mùng được là chiếc lá trong ngắt ngây vũ trụ hòa

rụng vào hư vô.
quyện vào thiên thu.

Tình yêu có từ đâu bao giờ Tình yêu đến rồi

đi bất ngờ, Đời như vẫn còn đang ngóng chờ, Người sao vẫn còn nhớ hững hờ. Cho